

Arrest

nr. 125 312 van 6 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 26 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 4 maart 2014, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 18 maart 2014 om 9.30 uur.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 18 maart 2014, waaruit blijkt dat de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 1 april 2014 om 9.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. NIYONZIMA en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 25 januari 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op invullen 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin

van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Ugandees staatsburger van Muganda origine te zijn, afkomstig van Buto (fonetisch), waar u geboren werd op 10 augustus 1984. U vervulde de lagere school en stopte met school op uw twaalfde. U had verschillende jobs, waaronder huizen proper maken en hulp in de bouwsector. Ten tijde van uw vertrek uit uw land maakte u bakstenen voor een baas, Kal.. Ongeveer rond uw twaalfde ontdekte u dat u geen gevoelens had voor vrouwen, maar wel voor mannen. Wanneer u uitging merkte u dat u zich aangetrokken voelde tot mannen. Vrienden van u merkten ook dat u geen interesse toonde in meisjes. Eén van hen, Al., was net zoals u. Hij werkte ook voor Kal. en op een nacht, toen jullie beiden aan het werkten, had u uw eerste seksuele ervaring met hem, u was toen ongeveer 15 jaar. Nadien had u een relatie met Kis., die ongeveer twee jaar standhield. Rond uw zestiende begon uw moeder zich vragen te stellen over het feit dat ze u nooit met een meisje zag. Ze vertelde u dat haar bij uw geboorte al gezegd was dat u homoseksueel zou worden. Rond uw zeventiende eindigde uw relatie met Kis., omdat men begon door te hebben dat er iets speelde tussen jullie en Kis. hierdoor minder klanten had in zijn winkel. Hij verhuisde zijn winkel naar een andere stad. In februari 2010 ontmoette u As. in een club. Hij sprak u aan en begon u te verleiden. Na ongeveer twee en halve maand startten jullie een relatie die voortduurde tot het moment waarop u het land verliet. Op 15 januari 2012 was er een vergadering met verschillende mensen uit naburige dorpen, waarop gesproken werd over de homoseksuelen, aangezien het er steeds meer werden. Uw vader was aanwezig, net als de vader van As. en van G., een homoseksuele vriend van u. Er werd besloten dat de homoseksuelen gedood moesten worden. Geen van jullie vaders bracht hier iets tegenin, G.s vader zei zelfs dat hij wist wat hem te doen stond. Twee dagen na de vergadering - op 17 januari 2012 - werd G. dood teruggevonden, hij was vergiftigd. U probeerde uw vriend te bereiken en ook andere [homoseksuele] vrienden, om te vragen wat hun plannen waren, maar u kon niemand bereiken. U ging tenslotte met wat spaargeld naar Kireka en vroeg aan uw baas, Kal., om u daar te ontmoeten. U kon twee nachten bij hem in Buto blijven, waarna u bij G.s grootmoeder onderdook en contact opnam met Frank. Frank zou proberen u te helpen, u gaf hem op 19 januari 2012 een foto en op 20 januari 2012 verkocht u uw grond, zodat u uw vertrek uit het land kon betalen. Op 24 januari 2012 verliet u Uganda, u nam het vliegtuig en gebruikte een paspoort en documenten die u van Frank kreeg. Op 25 januari 2012 kwam u in België aan, u vroeg dezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U stelt homoseksueel te zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 4, 12) en enkele homoseksuele relaties gehad te hebben in uw land van herkomst (zie CGVS p. 4, 15, 16). Na een vergadering van naburige dorpen werd in uw regio besloten dat de homoseksuelen gedood moesten worden. Eén van uw homoseksuele vrienden, G., werd vergiftigd en overleed, waarna u uw land ontvluchtte (CGVS p. 8, 9, 10).

Doorheen uw verklaringen kon u echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksualiteit, noch van de vervolging die u in uw regio zou vrezen omwille van uw beweerde homoseksualiteit.

U legt immers wisselende verklaringen af over de timing van de gebeurtenissen vlak voor uw vertrek uit uw land. Aanvankelijk verklaart u, gevraagd waar u in Uganda verbleef, dat u op 17 januari 2012 twee dagen bij Kal. verbleef (CGVS p.6). Verder verklaart u dat er op 15 januari 2012 een vergadering plaatsvond waarop besloten werd dat homoseksuelen gedood moesten worden (CGVS p.9). Twee dagen later (dus op 17 januari 2012) werd G. vergiftigd, waarop u naar Kireka vertrok en Kal. opbelde (CGVS p.9). Kal. kwam naar u toe en zei dat u twee nachten bij hem in Buto kon blijven (dus tot 19 januari 2012), waarop u met hem naar Buto terugkeerde, en twee nachten in zijn huis verbleef (CGVS p.9). Na die twee nachten kon hij u niet meer bij zich houden, waarop u naar G.s grootmoeder vertrok (dus op 19 januari 2012) en bij haar ondergedoken bleef tot u het land kon verlaten op 24 januari 2012 (CGVS p.10). Later verklaart u echter dat u na de dood van G. naar Kireka ging en van Kireka meteen naar de grootmoeder van G. (CGVS p.11). Dit is strijdig met uw eerdere verklaring, waar u stelde dat u vanuit Kireka met Kal. naar zijn huis ging, en daar twee dagen verbleef. Wanneer u dus gevraagd wordt sinds wanneer u dan bij de grootmoeder van G. verbleef, stelt u dat u er vanaf 17 januari 2012 verbleef (CGVS p.11), hoewel u er, in lijn met uw eerdere verklaringen, pas van 19 januari 2012 zou verbleven hebben. Opnieuw gevraagd of u van 17 tot 24 januari 2012 bij de grootmoeder van G. verbleef,

antwoordt u bevestigend (CGVS p.11). U stelt ook dat G. op 17 januari stierf (CGVS p.11). Gevraagd of u dus dezelfde dag naar de grootmoeder van G. ging, antwoordt u aanvankelijk van wel, om meteen daarna te stellen dat u Kal. belde en bij hem verbleef van 17 tot 19 januari 2012 (CGVS p.11). Opnieuw gevraagd wanneer u dan naar de grootmoeder van G. ging, stelt u nu dat het op 19 januari 2012 was. Daarnaast stelde u aanvankelijk dat u voor de dood van G. met niemand sprak over de vergadering op 15 januari 2012 (CGVS p.11). Even later, gevraagd of u nog met As. sprak tussen de vergadering en de dood van G., verklaart u echter dat u hem wel degelijk belde en sprak na de vergadering, wat strijdig is met uw eerdere verklaring. As. zou gezegd hebben dat hij reeds hoorde wat er gebeurde. U kan echter niet toelichten hoe As. dit hoorde. (CGVS p.11) Uw wisselende verklaringen over de gebeurtenissen die de onmiddellijke aanleiding vormen van uw vertrek uit het land, laten toe vraagtekens te plaatsen bij uw asielrelaas en bij uw algemene geloofwaardigheid. Ook valt op dat u de achternaam van Kal. niet kent (CGVS p.12), hoewel u al voor hem werkte ten tijde van uw eerste seksuele ervaring met Al. (CGVS p.15), rond uw 15 jaar (CGVS p.16), en nog steeds met hem in contact stond op het moment dat u in de problemen kwam in januari 2012 (CGVS p.9). Gezien u verklaart geboren te zijn in het jaar 1984 (CGVS p.3), kende u Kal. dus al meer dan tien jaar en u werkte regelmatig voor hem. Men zou dus verwachten dat u op zijn minst zijn achternaam zou opgevangen hebben, zelfs indien u niet veel van hem wist, zoals u verklaart (CGVS p.12).

Met betrekking tot uw homoseksualiteit in het algemeen en de relaties die u in Uganda met mannen stelt gehad te hebben, kan het volgende opgemerkt worden.

U ontdekte op twaalfjarige leeftijd dat u gevoelens had voor mensen van hetzelfde geslacht (CGVS p. 13, 19). Gevraagd hoe u zich voelde toen u ontdekte dat u homoseksueel was, stelt u dat u niets voor vrouwen voelde, maar wel voor mannen (CGVS p. 19). Wanneer wordt opgemerkt dat het in uw land niet vanzelfsprekend is om homoseksueel te zijn en opnieuw gevraagd wordt hoe u zich voelde toen u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen en niet tot vrouwen, stelt u dat u verbaasd was, omdat u andere mannen met vrouwen zag. U stelde eveneens nooit twijfels te hebben gehad over het effectief aanvatten van relaties met mannen, omdat u voelde dat het een goede zaak was (CGVS p. 19). In de context van een land als Uganda, waar homoseksualiteit sterk veroordeeld wordt door de maatschappij in het algemeen en waar homoseksuele daden zelfs strafbaar zijn (zie informatie administratief dossier), is dit een bedenkelijk antwoord. Het ligt immers binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksueel geaard is, niet alleen positieve gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,...

U legt een foto voor van een man die u Kit. noemt en u stelt dat hij uw eerste vriendje [boyfriend] was (CGVS p.8). Later stelt u dat u een eerste seksuele ervaring had met Al. (CGVS p.15). Gevraagd wie uw eerste vriendje was, stelt u nu dat het Al. was, maar dat het niet erg ver ging en dat iemand anders echt uw vriendje was (CGVS p.16). Gevraagd wie dan uw eerste vriendje was, stelt u dat Is. [uitgesproken zoals de Engelse voornaam] de persoon is waarvan uw zou zeggen dat u met hem samen was en seks met hem had (CGVS p.16) [en dat hij dus uw eerste vriendje was]. Even later voegt u echter toe dat u hem Is. noemde, omdat dit liefde betekent, maar dat iemand zei: waarom noem je Kis. Is.? Waarom noem je hem zoals een vrouw? (CGVS p.16) Gevraagd om verdere uitleg stelt u dat Is. 'mijn schatje' betekent in het Luganda. Gevraagd om dit op te schrijven, spelt u: Isai. (en u spreekt het nu ook fonetisch zo uit). (CGVS p.16) Deze wisselende verklaringen over de naam van uw eerste vriendje en over de uitspraak van de koosnaam die u voor hem gebruikt zou hebben, komen weinig overtuigend over. Er kan niet ingezien worden waarom u, gevraagd naar uw eerste vriendje, een koosnaam zou opgeven in plaats van zijn werkelijke naam. Bovendien stelde u aanvankelijk dat de naam van uw eerste vriendje Kit. (fonetisch) was (CGVS p.8), terwijl u nadien verklaarde dat hij Kis. (fonetisch) heette (CGVS p.8). Bovendien kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat u Kis. in het openbaar met een koosnaam voor vrouwen zou aangesproken hebben (CGVS p.16), dit terwijl u meermaals verklaarde dat men niet openlijk homoseksueel kan zijn in uw land, en dat u uw homoseksuele relaties geheim moest houden omdat u anders riskeerde te sterven (CGVS p.12, 16). Het is weinig aannemelijk dat u enerzijds zou trachten uw relaties geheim te houden en anderzijds uw vriend in het openbaar met een koosnaam voor vrouwen zou aanspreken, wat uiteraard achterdocht zou uitlokken in uw omgeving.

Volgens uw verklaringen was u een jaar samen met As., van december 2010 tot 2012 (CGVS p.4). Tijdens deze periode zag u hem twee à drie keer per week (CGVS p.4). Desondanks weet u niet of As. broers of zussen had of wat voor opleiding hij volgde (CGVS p.19, 20). Deze onwetendheden betreffende basisinformatie over de man op wie u verliefd stelde te zijn en met wie u een jaar lang een relatie stelt gehad te hebben, laten toe vraagtekens te plaatsen bij de relatie die u met deze man beweert gehad te hebben. Aanvankelijk verklaarde u dat As. in een salon werkte, waar hij het haar van vrouwen deed (CGVS p.4). Later verklaart u echter dat hij in een coca-cola depot werkte, al wist u niet wat hij daar deed, hij was op dat moment slechts een goede vriend (CGVS p.20). Aangezien u eerder verklaarde dat As. in een salon werkte, wat strijdig is met de verklaring dat hij bij coca-cola werkte, wordt

u gevraagd of hij de hele tijd dat u hem kende bij coca-cola werkte. Nu verklaart u dat hij eerst zijn vader hout hielp verkopen en dat hij nadien bij coca-cola werkte, al kan u niet vertellen sinds wanneer (CGVS p.21). Gevraagd welke job hij had toen jullie samen waren, verklaart u dat hij een zaak met salons had, maar even later verklaart u dat hij ook toen u hem tegenkwam al het salon had, en tevens bij coca-cola werkte (CGVS p.21). Er kan niet worden ingezien waarom u aanvankelijk enkel verklaarde dat As. in een salon werkte (CGVS p.4) en later enkel verklaarde dat hij voor coca-cola werkte (CGVS p.20), om tenslotte te verklaren dat hij beide jobs had (CGVS p.21). Deze wisselende verklaringen overtuigen niet. Bovendien valt op dat u niet kan toelichten of As. voor zijn relatie met u reeds een andere serieuze liefdesrelatie had (CGVS p.21). U stelt hier niet op ingegaan te zijn, omdat dit wrevel zou kunnen opwekken bij hem (CGVS p.21). Van Al. en Kis. blijkt u evenmin te weten of ze voor u al andere mannelijke partners hadden (CGVS p.16, 17, 18). U stelt hier met Al. nooit over gesproken te hebben (CGVS p.17). Kis. woonde in een ander dorp, dus u kon het niet zien (CGVS p.18). Nochtans zou men verwachten, zeker in een homofobe samenleving zoals die in Uganda voorkomt (zie informatie administratief dossier en uw verklaringen CGVS p. 12, 21, 22) dat u wil weten welke ervaringen uw partners al hadden op dit vlak, hoe zij hun geaardheid (al dan niet) beleefden en welke problemen zij (al dan niet) ondervonden. Uw verklaringen waaruit blijkt dat u nooit met één van hen sprak over vorige relaties, komen weinig aannemelijk over. Gevraagd of u voorbeelden kent van mensen die omwille van hun geaardheid gedood werden, noemt u Kato (CGVS p.22). U gaf eerder al een foto af van een conferentie van hem waar u naartoe zou zijn gegaan en verklaarde toen dat hij op de 26ste dag van een u onbekende maand in 2011 stierf (CGVS p.8, 22). In het journaal werd gezegd dat Kato gedood werd tijdens een misverstand (CGVS p.22). Verdere details kan u hier echter niet over geven, evenmin kent u de voornaam van Kato (CGVS p.22). Nochtans was David Kato volgens de informatie waarover het CGVS beschikt één van de meest prominente activisten voor homorechten in Uganda. Hij zou op 26 januari 2011 in zijn huis het hoofd in geslagen zijn (zie informatie administratief dossier). Van u als homoseksueel zou men nochtans verwachten dat u enigszins op de hoogte zou zijn van de misdrijven die in uw land tegen homoseksuelen worden begaan, zeker het geval van Kato, aangezien u stelt dat u naar één van zijn conferenties ging (CGVS p.22). Nu blijkt dat u niet eens zijn voornaam kent en geen enkele toelichting kan geven bij de manier waarop hij om het leven kwam, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit (CGVS p.22).

Gevraagd of u weet wat de wet in België over homoseksualiteit zegt, stelt u dit niet echt te weten, wat meteen de reden is waarom u ook hier in België discreet bent over uw seksuele geaardheid (CGVS p.22). Opnieuw kan opgemerkt worden dat van u als homoseksueel verwacht kan worden dat u zich op de hoogste stelt van de Belgische wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit, zeker aangezien u asiel vraagt om wille van uw geaardheid. Uw klaarblijkelijke desinteresse in de Belgische wetgeving betreffende holebi's is onverenigbaar met uw bewering omwille van uw homoseksuele geaardheid uw land ontvlucht te zijn en internationale bescherming nodig te hebben. In dat geval zou men immers verwachten dat u zich op zijn minst informeert over de bereidheid van het land van asiel om inderdaad bescherming te bieden aan homoseksuelen.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw nationaliteit of identiteit kunnen staven. U legt wel enkele documenten neer ter staving van uw asielrelaas maar deze zijn niet van die aard dat ze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas kunnen herstellen. Zo legt u enkele foto's neer waarop u zelf te zien zou zijn samen met uw vermeende voormalige partners. Ook legt u foto's neer van sommige van de mensen die in uw asielrelaas figureren, zoals Frank en G.. Deze door u voorgelegde foto's kunnen echter niet als een bewijs van de door u beweerde relaties beschouwd worden aangezien de identiteit van de op de foto's aanwezige mannen niet kan aangetoond worden en bovendien uit een foto niet kan blijken de aard van uw relatie met deze mannen is. Foto's van personen, zonder verder context of bronvermelding, kunnen in het algemeen als erg relatief beschouwd worden, gezien hun beperkte bewijswaarde. Ook het postkaartje dat u van As. zou gekregen hebben, kan niet aangenomen worden ter staving van uw relatie met hem, aangezien dergelijke postkaarten gesolliciteerd kunnen zijn en gezien de bedenkingen bij uw relatie met As., hierboven reeds geformuleerd. U legt tenslotte een handgeschreven verkoopsovereenkomst voor van een grond die u verkocht om uw reis te financieren. Deze is echter niet relevant met betrekking tot uw asielrelaas, aangezien het verkopen van een stuk grond in geen geval iets zegt over uw redenen van vertrek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Op de zitting van 4 maart 2014 heeft verzoeker een krant meegedeeld (originele versie) waarin zijn foto gepubliceerd werd en waarin staat dat hij in Oeganda gezocht is zoals een crimineel omdat hij homo is. Op de zitting van 1 april 2014 voegt verzoeker een nota met nog drie bijkomende documenten toe :*"een uittreksel dd. 19.03.2014 uit de geboorteakte van verzoeker; een kiezerskaart van kiezer dd. 05.05.2006 van verzoeker; deze kaart vermeldt ook het nummer van zijn identiteitskaart. Een artikel over de anti-homo wet van 24 februari 2014; met die nieuwe wet is de anti-homo sfeer in Oeganda veel erger geworden"*.

Conform artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet wordt aan verwerende partij een schriftelijk verslag gevraagd. Dit wordt op 11 maart 2014 neergelegd. De zaak wordt uitgesteld tot de zitting van 1 april 2014.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan *"van de wet over de motivering van administratieve akten van 29.07.1991; de afwezigheid van motivering, verkeerde motivering, schending van het beginsel van evenredigheid, machtsmisbruik, schending van het algemene beginsel van goede administratie; schending van het beginsel volgens welk de overheid met alle aspecten van het dossier rekening moet houden"*.

2.3. Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan *in casu* niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.4. Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland, ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd, is dit middel dan ook ongegrond.

2.5. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook

wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Het volstaat dan ook niet louter te wijzen op wettelijke bepalingen en rechtsbeginselen zonder nader uit te werken hoe deze geschonden worden door de bestreden beslissing. De schending van “het algemene beginsel van goede administratie” is dan ook onontvankelijk aangevoerd, nu dit niet wordt geconcretiseerd, noch nader wordt toegelicht.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.6. Een beweerde homoseksualiteit kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de asielzoeker blijk geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Aldus kan verwacht worden dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties, de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Indien stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, dan kan de geloofwaardigheid wel degelijk blijken uit de asielzoekers verklaringen betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36) *quod in casu non*.

2.7. De door de commissaris-generaal correct weergegeven ongeloofwaardigheden, tegenstrijdigheden alsook de onwetendheden en inconsistenties raken de kern van verzoekers beweerde homoseksualiteit en homoseksuele relaties en zijn pertinent. Het is redelijk aan te nemen dat eerste ervaringen en prille ontdekkingen van de eigen homoseksuele geaardheid vast in het geheugen liggen. Het is dan ook te verwachten dat verzoeker zijn eerste kus en aankomende relatie en ervaring met Al. overtuigend kan toelichten, ook met eigen woorden en geschetst in verzoekers toenmalige sociale omgeving. Verzoeker kan echter deze eerste vriend onvoldoende toelichten. Hij kende noch de naam van diens moeder, broers of zussen, noch zijn geboortedatum, noch diens eerdere ervaring, noch de opleiding van partner As. met wie hij een jaar frequent samen was. Dergelijke onwetendheden ondergraven de waarachtigheid van zijn verklaringen.

Voorts verklaarde verzoeker eerst op 17 januari 2012 naar de stad Kireka te zijn gegaan en vandaar naar Ka. te hebben gebeld, die dan met de scooter naar Kireka kwam en toezegde verzoeker twee nachten te laten logeren, waarna verzoeker vervolgt “*we bleven in de stad tot 11 's avonds, in Kireka, dan, we gingen naar het dorp terug met de Boda Boda [scooter], naar het huis van Ka. in Buto*” (gehoor p. 6, p. 9). Aldus is verzoekers bewering in het verzoekschrift “*dat Ka. ook in Kireka woont*” strijdig aan zijn eigen eerdere verklaringen.

Nadien ging verzoeker naar G.'s grootmoeder “*zij woont ver in het dorp*” om uiteindelijk op 24 januari terug naar Kireka te gaan en vandaar naar de luchthaven te gaan (gehoor p. 10). Ook dit is tegenstrijdig waar verzoeker nadien verklaart en bevestigt dat hij bij de grootmoeder van G. “*ik bleef er van 17 tot wanneer we vertrokken*” (gehoor p. 11). Het is pas wanneer de dossierbehandelaar nog verder vraagt, dat verzoeker opnieuw zijn eerdere versie van de vluchtfeiten verklaart. Aldus kan vastgesteld worden dat verzoeker zijn verklaringen wijzigt naarmate de dossierbehandelaar doorvraagt zodat ook deze verklaringen bezwaarlijk op feitelijke ervaringen berusten.

Verder verklaart verzoeker enerzijds dat hij vooraleer G. stierf, “*sprak ik er met niemand over [over hetgeen op de meeting was gezegd]*”, terwijl hij nadien - en daargelaten op welke wijze As. dit zou hebben vernomen - tegenstrijdig stelt “*Ja, ik belde hem [As.] na de meeting en zei hem wat er gebeurde, het was erg triest, hij zei me: ik hoorde het, mensen vertelden het me (...)*” (gehoor p. 11). Indien in de bestreden beslissing bepaalde zaken fonetisch werden genoteerd, dan is dit om de verschillende uitspraak te objectiveren. Dat verzoeker zijn eerste vriendje eerst Kit. (gehoor p. 8) en later Kis. (gehoor p. 13) noemde, is niet ernstig, temeer verzoeker ook in het verzoekschrift nog benadrukt dat hij “*zei nooit dat hij in het openbaar Kiz. met een vrouwennaam zou roepen*” terwijl hij verklaarde “*maar iemand zei: waarom noem je Kis. Is.? Ik zeg: gewoon omdat het een goede jongen is. Maar die persoon zei: waarom noem je hem dan zoals een vrouw? (...) Is. is 'mijn schatje' in mijn taal. Maar hij heette Kis.*” (gehoor p. 16) zodat alleszins kan blijken dat hij het tegen iemand verteld heeft. Verzoekers verklaringen zijn aldus op vele punten dermate incoherent dat hieruit niet kan blijken dat hij ze ook werkelijk heeft ervaren.

Verzoekers bewering ter terechtzitting dat zijn verklaringen mogelijk niet correct vertaald zijn, blijft, zoals verwerende partij opmerkt, louter theoretisch en is geenszins geconcretiseerd.

2.7.1. Voorts komt verzoekers verklaring inzake het aangaan van relaties met mannen *"ik heb nooit getwijfeld, omdat ik voel dat het een goede zaak is"* (gehoor p. 19), niet doorleefd voor, te meer gezien de bijzonder zware maatschappelijke en gerechtelijke gevolgen die homoseksuelen riskeren in Oeganda. Bovendien licht verzoeker dit niet toe.

Verzoeker typeert homoseksualiteit daarenboven als een bewuste keuze en iets waartoe iemand kan overtuigd worden (*"Weet u, de mensen die in Uganda gay worden, het worden er steeds meer, door de meetings"*, gehoor p. 9), wat een stereotiepe bewering is in een maatschappij waar homoseksualiteit beschouwd wordt als iets tegennatuurlijk en niet eigen aan een persoonlijke aard. Dit haalt op zich reeds de geloofwaardigheid van verzoekers eigen voorgehouden homoseksualiteit onderuit nu hij als homoseksueel zou moeten ervaren hebben dat homoseksualiteit geen doctrine is die in meetings wordt aangeleerd noch een loutere keuze uitmaakt.

2.8. Verzoeker legde ter terechtzitting van 4 maart 2014 een originele krant *"the Notice"* van 17-23 januari 2014, nummer 77 neer met een foto van verzoeker van 17 januari 2014. Uit het onderzoek zoals weergegeven in de COI Case EAU 2014-002 toegevoegd aan het schriftelijk verslag van 11 maart 2014 blijkt dat aan het artikel geen bewijswaarde kan gehecht worden. Het Cedoca onderzoek betrof een vergelijking met de krant zoals deze beschikbaar is op de officiële website van de krant, met een gelijkaardig artikel van 12 januari 2014 getiteld *"Man expelled over gay bill"* alsook directe contacten met de pers in Oeganda.

2.8.1. Vooraf dient te worden gesteld dat een krantenartikel slechts een betrouwbare bewijswaarde heeft. Immers de neergelegde krantenartikelen zijn opiniestukken en anderzijds is de weergave van feiten gebonden aan de kwaliteit en intenties van de verslaggever of de eindredacteur. Voorts blijkt uit de informatie die aan het schriftelijk verslag wordt toegevoegd, dat het medialandschap in Oeganda uitzonderlijk rijk is aan commerciële televisiezenders en onafhankelijke kranten en dat journalisten zich laten betalen om krantenartikelen te schrijven.

2.8.2. Verzoeker licht niet toe waarom twee jaar na het vertrek van verzoekende partij uit Oeganda een artikel in de krant zou verschijnen dat zijn problemen bevestigt, minstens melding maakt van een gelijkaardig probleem. Verzoeker verklaarde immers dat zijn problemen zouden hebben plaatsgevonden in januari 2012 en dat hij reeds op 24 januari 2012 het land verlaten heeft. Ook getuigt het artikel van onzorgvuldigheid wanneer zelfs verzoekers beroep (volgens zijn verklaringen: stenen maken en helpen in de bouw) verkeerd wordt weergegeven (chauffeur volgens de krant).

Uit deze opmerkingen blijkt dat beide artikels die verschenen zijn in de papieren versie en in de webversie opvallende verschillen bevatten. De inhoud van de papieren versie geeft bovendien de indruk enigszins te zijn aangepast aan het asielrelaas van verzoekende partij. Geen van de twee versies van het krantenartikel stemt echter volledig overeen met het asielrelaas van verzoekende partij.

Voorts kan uit het onderzoek blijken dat verzoekers krantenartikel opvallende gelijkenissen vertoont met het artikel *"Man expelled over gay bill"*, verschenen op de website van dezelfde krant *'The Notice'* op 12 januari 2014. Met name betreffen beide artikels de persoon van S.A. waarmee verzoeker beweerdelijk sinds een jaar voor zijn vertrek een homoseksuele relatie had en die ook werd gevisieerd tijdens de meeting die plaatsvond op 15 januari 2012. In het internetartikel van 12 januari 2014 wordt S. A genoemd als de raadsleider van de lokale dorpsraad, die ook de meeting op 5 januari 2014 voorzat. Deze persoon zou verantwoordelijk zijn voor de verbanning van B.J. uit het dorp. Volgens verzoekers gedrukte versie van 17 januari 2014 is S.A. één van de personen die uit het dorp werd verbannen. Dergelijke anomalieën zijn niet aannemelijk en indien ze op enige waarheid zouden berusten, dan kan minstens verwacht worden dat de verslaggever van verzoekers artikel zou toelichten hoe de voorzitter van een dorpsraad een week nadat hij de raad voorzat zelf zou verbannen worden. Geenszins kan aangenomen worden dat in een dorp gebeurtenissen van een week ervoor niet bekend zijn of niet langer in de aandacht staan.

Verwerende partij merkt nog op dat verzoeker verklaarde dat zijn problemen dateerden van januari 2012, dat er op *"15 januari 2012 een vergadering plaatsvond waar werd besproken wat er met de homoseksuelen moest gebeuren. Twee dagen na deze vergadering werd één van de gevisieerde homoseksuelen, G., dood teruggevonden. De gedrukte versie van het krantenartikel uit The Notice"*,

voorgelegd door verzoekende partij maakt melding van een gelijkaardige meeting na de ondertekening van de nieuwe gay bill in december 2013. Er wordt in het krantenartikel geen datum vermeld wanneer deze meeting zou hebben plaatsgevonden. Na deze meeting zou een derde persoon, G., zelfmoord hebben gepleegd. In het krantenartikel wordt melding gemaakt van de datum 15 januari 2012, als de datum 'waarop de bewuste personen met hun handelingen begonnen'. Dat er op die datum een meeting zou hebben plaatsgevonden waar homo's zouden zijn gevisieerd blijkt niet uit het artikel en dat "Het internetartikel van 12 januari 2014 heeft betrekking op een meeting die plaatsvond op 5 januari 2014. Op deze meeting werd J. B. verbannen uit het dorp omdat hij een belangrijke rol zou hebben gespeeld "in promoting homosexuality in the area". Verzoeker, J. B., had Oeganda al verlaten op 24 januari 2012".

2.8.3. Samengenomen ontnemen al deze opmerkingen enige bewijswaarde aan het krantenartikel dat verzoeker ter terechtzitting *in extremis* nog heeft neergelegd. Geenszins kan het de ongelooftwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid herstellen, wel integendeel.

2.9. Het volstaat ten slotte ook niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en mensenrechtenrapporten en internetartikelen dienaangaande, om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.9.1. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten naar het CGVS, het formuleren van loutere beweringen ("het feit dat verzoeker de tweede naam van Ka. niet kent, is dat niet uitzonderlijk in Oeganda") en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses ("hij kende Ka. slechts 5 jaar ongeveer en niet 10 jaar zoals door het CGVS beweerd"), maar laat na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.11. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

2.12. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK